

KATEDRA I ZAKŁAD TOKSYKOLOGII

WYDZIAŁ FARMACEUTYCZNY

UNIwersytet Medyczny w Lublinie

Kierownik: prof. dr hab. n. med. Jarosław Dudka

20-950 Lublin, ul. Jaczewskiego 8b, tel. +48 81448 74 00

Prof. dr hab. n. med. Jarosław Dudka

Lublin, dnia 27 września 2022 r.

OCENA

całości kształtu dorobku naukowego ze szczególnym uwzględnieniem monotematycznego cyklu 7 publikacji stanowiącego podstawę habilitacji pt. „Aktualne możliwości optymalizacji diagnostyki laboratoryjnej w rozpoznawaniu najczęściej występujących zaburzeń metabolicznych i hormonalnych”

dr n. farm. Sylwii Płaczkowskiej

z Diagnostycznego Laboratorium Naukowo-Dydaktycznego, Katedry Diagnostyki Laboratoryjnej, Wydziału Farmaceutycznego, Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu

I. Podstawa prawna sporządzenia recenzji

Na podstawie art. 221 ust 4 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 478 z późn. zm.) zostałem wyznaczony przez Radę Doskonałości Naukowej na recenzenta w przewodzie habilitacyjnym, w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu, w dyscyplinie nauki farmaceutyczne Pani dr n. farm. Sylwii Płaczkowskiej. W dniu 30 czerwca 2022r zostałem powołany przez Radę Dyscypliny Nauk Farmaceutycznych Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu w skład komisji habilitacyjnej.

Niniejsza ocena została opracowana na podstawie dokumentacji otrzymanej od Pana Profesora Adama Junka – Zastępcy Przewodniczącego Rady Dyscypliny Nauk Farmaceutycznych Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu pismem z dnia 4-07-2022.

Zgodnie z art. 219 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz.U.2020.85) stopień doktora habilitowanego nadaje się osobie, która:

- 1) posiada stopień doktora;
- 2) posiada w dorobku osiągnięcia naukowe albo artystyczne, stanowiące znaczny wkład w rozwój określonej dyscypliny, w tym co najmniej:

- a) 1 monografię naukową wydaną przez wydawnictwo, które w roku opublikowania monografii w ostatecznej formie było ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. a, lub
 - b) 1 cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych opublikowanych w czasopiśmie naukowych lub w recenzowanych materiałach z konferencji międzynarodowych, które w roku opublikowania artykułu w ostatecznej formie były ujęte w wykazie sporządzonym zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 267 ust. 2 pkt 2 lit. b, lub
 - c) 1 zrealizowane oryginalne osiągnięcie projektowe, konstrukcyjne, technologiczne lub artystyczne;
- 3) wykazuje się istotną aktywnością naukową albo artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

II. Podstawowe informacje o rozwoju zawodowym Kandydatki

Pani Sylwia Płaczowska w 2014 roku uzyskała stopień naukowy doktora nauk farmaceutycznych w zakresie biochemii klinicznej, nadany uchwałą Rady Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Analityki Medycznej Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu na podstawie rozprawy zatytułowanej „Laboratoryjne wskaźniki profilu metabolicznego w ocenie ryzyka wystąpienia insulinooporności u ludzi młodych”. W 2003 roku ukończyła z wyróżnieniem studia na kierunku Analityka Medyczna na Wydziale Farmaceutycznym, Akademii Medycznej we Wrocławiu. W 2015 roku uzyskała tytuł specjalisty w dziedzinie Laboratoryjnej Diagnostyki Medycznej, a w 2016 roku ukończyła dwusemestrowe studia podyplomowe: Elementy metodologii badań empirycznych w medycynie i zastosowanie statystyki w badaniach biomedycznych, na Wydziale Lekarskim Uniwersytetu Medycznego w Łodzi.

Po uzyskaniu tytułu zawodowego magistra w 2003 roku przez trzy lata pracowała w Katedrze i Zakładzie Podstaw Nauk Medycznych Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Analityki Medycznej Akademii Medycznej we Wrocławiu na stanowisku starszego referenta. Następnie od 2006 roku na stanowisku asystenta, a od 2015 roku na stanowisku adiunkta w Zakładzie Praktycznej Nauki Zawodu Analityka, Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu. Od 2016 roku pełni obowiązki kierownika Diagnostycznego Laboratorium Naukowo-Dydaktycznego, Katedry Diagnostyki Laboratoryjnej, Wydziału Farmaceutycznego, Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu.

Przed uzyskaniem stopnia doktora Kandydatka opublikowała jeden artykuł, a po uzyskaniu stopnia doktora 35 prac w czasopiśmie z IF. Sumaryczny Impact Factor wszystkich publikacji w dniu otwarcia przewodu, wynosił 95.860 (MNIe: 2730 pkt.), w tym przed doktoratem IF wynosił jedynie 0,633 (MNIsw: 69 pkt.), pozostałą liczbę punktów Kandydatka uzyskała pod doktoracie. Indeks Hircha wynosi 6, a liczba cytowań bez autocytaowań 142.

Ponadto Habilitantka jest współautorem 4 rozdziałów w monografiach naukowych, dziewiętnastu prac popularnonaukowych i jednego patentu. Kandydatka współpracuje z wieloma jednostkami naukowymi, głównie macierzystej jednostki.

Z tego krótkiego zarysu podstawowych informacji o Kandydatce wynika, że rozwój naukowy po doktoracie przebiegał w sposób bardzo dynamiczny. Od 2014 roku, a więc w stosunkowo krótkim czasie, Kandydatka osiągnęła znaczącą wartość IF – ponad 95. Prawdopodobnie z tego względu, że większość prac ukazała się w ostatnich latach, wskaźniki cytowani nie są relatywnie wysokie.

III. Ocena osiągnięcia naukowego w rozumieniu art. 2019 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 ze zm.)

Osiągnięcie naukowe Kandydatki stanowi cykl 7 publikacji powiązanych ze sobą tematycznie, opublikowanych w latach 2018-2022, w tym 5 publikacji oryginalnych i dwóch publikacje przeglądowe o łącznym IF wynoszącym 13,052 i punktacji Ministerstwa Edukacji i Nauki wynoszącym 449 pkt. Tytuł osiągnięcia: „Aktualne możliwości optymalizacji diagnostyki laboratoryjnej w rozpoznawaniu najczęściej występujących zaburzeń metabolicznych i hormonalnych”

Warto podkreślić, że wszystkie publikacje cyklu powstały po doktoracie - stopień doktora nauk farmaceutycznych Kandydatka uzyskała w 2014 r, a pierwsza praca cyklu została opublikowana w 2018r. Ponadto publikacje cyklu stanowią odrębną tematykę badawczą od tej podejmowanej w dysertacji doktorskiej.

Kandydatka zajęła się przede wszystkim zagadnieniem konieczności wyznaczenia przedziałów referencyjnych dla analizowanych parametrów laboratoryjnych związanych z rozwojem zaburzeń metabolicznych.

Głównym celem badań była ocena wzajemnych zależności między poszczególnymi parametrami zaburzeń metabolicznych oraz powiązania stężenia kwasu moczowego w populacji młodych osób z występowaniem zaburzeń metabolicznych oraz przydatności oznaczeń tego parametru jako predyktora występowania zespołu metabolicznego oraz u pacjentów szczupłych z zaburzeniami metabolicznymi. Inspiracją do podjęcia tych badań była praca autorstwa Kanbay i wsp. z 2016 roku z której wynikało, że podwyższone stężenie kwasu moczowego we krwi, za co odpowiada głównie dieta bogata w puryny i fruktozę, jest powiązane z występowaniem głównych składowych zespołu metabolicznego, czyli otyłością centralną, podwyższonym ciśnieniem krwi, dyslipidemią oraz insulinoopornością. Wspomniana praca ukazała się w czasopiśmie Eur J Intern Med, które w 2016 roku posiadało IF

powyżej 7, co wskazuje iż założenia swojej pracy Kandydatka budowała na wiarygodnych źródłach informacji.

Cele szczegółowe projektu znajdują odzwierciedlenie w poszczególnych publikacjach cyklu od nr 1 do nr 7.

Wartości przedziałów referencyjnych, czy limitów decyzyjnych są ustalane przez światowe autorytety i najczęściej są wyznaczane w dużych prospektywnych badaniach, często nieobejmujących populacji polskiej. Z tego względu szczególną innowacyjność badań przeprowadzonych przez Kandydatkę dostrzegam w tym, że było one przeprowadzone na populacji polskiej oraz w tym, że badania przeprowadzono na populacji osób młodych.

Tematyka pracy habilitacyjnej jest w części rozszerzeniem badań wykonanych w pracy doktorskiej jednak jest ujęciem znacznie szerszym zarówno w ujęciu merytorycznym jak i liczebności prób.

Spośród 450 ochotników do badań Kandydatka zakwalifikowała 349 osób w wieku 18-31 lat, u których wykonała pełny panel badań antropometrycznych, biochemicznych i klinicznych pozwalający na identyfikację najczęstszych zaburzeń metabolicznych według aktualnie obowiązujących kryteriów w zakresie glikemii (glukoza) zaburzeń lipidowych (lipidogram), insulinooporności (insulina, c-peptyd), otyłości centralnej (BMI), i brzusznej (obwód pasa) nieprawidłowego ciśnienia krwi (ciśnienie skurczowe i rozkurczowe krwi tętniczej) oraz zespołu metabolicznego.

Kompleksowa analiza parametrów metabolicznych, antropometrycznych i klinicznych przeprowadzona na 349 ochotnikach wykazała klasteryzację parametrów obejmującą kryteria rozpoznania zespołu metabolicznego. Wykazano, że grupę badaną charakteryzują trzy główne typy parametrów, które potwierdziły ogólną tendencję do rozpoznawania zespołu metabolicznego na podstawie współwystępowania wielu nieprawidłowości metabolicznych. Wyznaczenie wartości odcięcia HOMA1-IR może być przydatne w prognozowaniu zespołu metabolicznego u młodych potencjalnie zdrowych osób. Może to być szczególnie wartościowe w związku ze wzrostem tendencji do występowania zespołu metabolicznego u dzieci, młodzieży i młodych dorosłych.

Bardzo wartościowe badania Kandydatka przedstawiła w pracy pt. „A new perspective on the prevalence of metabolic disturbance in Polish young adults”. W pracy tej skupia uwagę na ludziach młodych u których rozwój choroby może przynosić duże koszty wieloletniego leczenia niż koszty leczenia chorych w populacji ludzi dorosłych, czy wieku senioralnym. Szczególnie ciekawe i ważne jest rozpoznanie występowania zaburzeń metabolicznych typowych dla otyłości u osób nieotyłych, ponieważ brak otyłości nie skłania do badań kontrolnych osób pozornie zdrowych. Sprawia to, że wczesna identyfikacja takich osób jest utrudniona. Do tej pory dla tych osób nie opracowano żadnych działań prewencyjnych ani diagnostycznych, w związku z tym istnieje ryzyko szybszego rozwoju chorób, takich jak: cukrzyca typu 2 czy choroby sercowo-naczyniowe. Na podkreślenie zasługuje fakt,

że badania nad częstością występowania tego zjawiska w populacji polskiej u osób w wieku 20-40 lat ukazały się wcześniej tylko w jednej publikacji. Przedstawione w artykule wyniki na temat częstości występowania zespołu metabolicznego i otyłości metabolicznej z prawidłową masą ciała w populacji ludzi młodych uzupełniły zatem znacząco dane w tym obszarze oraz wskazały najważniejsze elementy ryzyka występowania otyłości metabolicznej z prawidłową masą ciała u młodych, pozornie zdrowych osób.

W kolejnej pracy Autorka wprowadziła do panelu badań diagnostycznych zaburzeń metabolicznych ocenę stężenia kwasu moczowego w surowicy w populacji osób młodych, u których zaburzenia metaboliczne nie mają wieloletniej historii przebiegu. W pracy tej Kandydatka przeprowadziła ocenę stężenia kwasu moczowego w surowicy w odniesieniu do występowania zespołu metabolicznego, a także otyłości metabolicznej z prawidłową masą ciała oraz oszacowała przydatność oznaczania kwasu moczowego w poprawie diagnozowania tych zespołów u młodych ludzi. W grupie młodych dorosłych potencjalnie zdrowych osób wykazano, że występowanie kwasu moczowego w obszarze bliskim górnych wartości referencyjnych jest wyraźnie związane z występowaniem zespołu metabolicznego. Jednak wprowadzenie tego parametru do kryteriów rozpoznania zespołu metabolicznego lub otyłości metabolicznej z prawidłową masą ciała nie zwiększa znacząco mocy dyskryminacyjnej badanego modelu. Uzyskane wyniki wskazują, iż u młodych ludzi stężenie kwasu moczowego w surowicy nie może być niezależnym markerem występowania zespołu metabolicznego i otyłości metabolicznej z prawidłową masą, ale jego podwyższone stężenie jest istotnym wskazaniem do przeprowadzenia badań przesiewowych w kierunku wykrycia innych zaburzeń metabolicznych.

W pracy pogłądowej Kandydatka przedstawiła informacje o najczęściej stosowanych wskaźniku pośrednich insulinooporności wraz z przedstawieniem wartości odcięcia przydatności klinicznej, a także o krytycznej analizie ograniczeń laboratoryjnych związanych z ich wyznaczeniem i stosowaniem. Praca wniosła zatem wkład w ustalanie przedziałów referencyjnych, co ułatwia wprowadzenie spersonalizowanych interwencji terapeutycznych. Ustalenie zakresów wartości referencyjnych jest dość trudnym procesem i wymaga przebadania odpowiednio dobranej grupy osób. Praca zwraca uwagę na brak jednoznacznych kryteriów wskazań insulinooporności na podstawie pośrednich wskaźników, mimo, że w tym celu są szeroko stosowane w badaniach klinicznych i populacyjnych. W pracy przedstawiono między innymi historię stosowania wskaźnika HOMA, będącego jednym z najczęściej stosowanych pośrednich wskaźników insulinooporności, z krytyczną oceną jego użyteczności zwłaszcza w aspekcie różnic etnicznych pacjentów. W konkluzjach do tej dyskusji w celu usprawnienia procesu diagnostycznego insulinooporności, Habilitantka zwraca uwagę na konieczność przeprowadzenia badań populacyjnych oraz określenie między innymi wartości odcięcia dla insulinooporności, insulinooporności i funkcji komórek beta trzustki dla różnych grup wiekowych i etnicznych, zgodnie z protokołem CLSI, a także podkreśla, że standaryzacja laboratoryjnych metod pomiaru insuliny oraz glukozy powinno być jego niezbędnym elementem.

W kolejnej opublikowanym artykule Habilitantka konsekwentnie wdraża w życie postulaty/wnioski z poprzedniego artykułu, pracując nad wyznaczeniem przedziałów referencyjnych dla wskaźników insulinooporności oraz metod laboratoryjnych stosowanych do oznaczenia stężenia insuliny i glukozy. Kandydatka oszacowała przedziały referencyjne dla najczęściej stosowanych wskaźników, to jest: HOMA1-IR, HOMA2 HOMA2 C-pep, QUICKI, Matsuda Index i ISSI-2, stosując standardową metodę opartą na bezpośredniej procedurze wyznaczania przedziału referencyjnego zalecanego przez Clinical and Laboratory Standards Institut, w protokole C28-A3. Według Autorów opracowania jest to pierwsze badanie mające na celu wyznaczenie przedziałów referencyjnych dla pośrednich wskaźników insulinooporności dla młodej populacji polskiej opartej na protokole CLSI, a uzyskane wyniki są szczególnie ważne dla praktyki klinicznej w tej grupie wiekowej.

W kolejnym artykule, będącym drugą włączoną do cyklu publikacji pracą przeglądową, Kandydatka przedstawiła krytyczną analizę aktualnie obowiązujących wytycznych dotyczących wyznaczania i stosowania przedziałów referencyjnych w medycznych laboratoriach diagnostycznych, a także próbę identyfikacji związanych z tym problemów, a także perspektyw dotyczących sposobów wyznaczania tych wartości. Opracowanie to nie koncentrowało się na pośrednich wskaźnikach insulinooporności ale dotyczyło wszystkich innych parametrów laboratoryjnych. W pracy omówiono wyznaczanie wartości referencyjnych przez laboratoria, ale także alternatywne metody pośrednie, oparte na wynikach badań przeprowadzonych w celach diagnostycznych, zarchiwizowanych w cyfrowych medycznych bazach danych.

Ostatnia z wykazu prac cyklu habilitacyjnego, praca oryginalna opublikowana w $IF = 3,24$ miała na celu wyznaczenie wartości przedziałów referencyjnych dla TSH i fT_4 , charakterystycznych dla populacji regionu Dolnego Śląska oraz metod i aparatury stosowanej w Dziale Diagnostyki Laboratoryjnej Uniwersyteckiego Szpitala Klinicznego we Wrocławiu. Przebadano dziesiątki tysięcy wyników uzyskanych w ostatnich pięciu latach. Dodatkowo warto podkreślić autorski wkład Kandydatki w modyfikację dotychczas stosowanej metody, polegający na wstępnej logarytmicznej transformacji danych w celu zmniejszenia lewoskośności rozkładu analizowanych wartości oraz wyłączenie ze zbioru danych dla wartości odstających. Autorka nie podaje jednak, czy wykonywała to w sposób arbitralny, czy z zastosowaniem odpowiedniego testu statystycznego. Uzyskane wyniki badań wskazują na zasadność stosowania oddzielnych przedziałów referencyjnych dla obu płci oraz różnych grup wiekowych. Dodatkowo, badania wykazały potrzebę zmian wartości referencyjnych opartych na zaleceniach producenta zestawów odczynników. W propozycjach na przyszłość Kandydatka wskazuje zalety pośrednich metod wyznaczania przedziałów referencyjnych w oparciu o cyfrowe bazy danych.

Podsumowując, dominująca tematyka prac Kandydatki wychodzi naprzeciw wciąż nie rozwiązany w znacznej mierze problemom laboratoryjnym. Jednym z nich jest opracowanie wartości referencyjnych

i granic decyzyjnych stosowanych do płci, wieku, masy ciała, stanu zdrowia, czy pochodzenia etnicznego. W ten sposób dążymy do tego aby terapia była dedykowana poszczególnym pacjentom w sposób bardziej precyzyjny, co przyczynia się do wprowadzenia terapii tylko tym pacjentom, którym jest ona potrzebna. Ma to znaczenie, nie tylko z punktu widzenia zdrowia samego pacjenta ale również kosztów społecznych jego leczenia. Co więcej, najczęściej stosowanym podejściem zarówno w małych jak i dużych laboratoriach jest bezkrytyczne przyjmowanie wartości dostarczonych przez producentów odczynników, niepoprzedzone jakąkolwiek weryfikacją własną, a analiza zarówno sposobów wyznaczania jak i raportowania przedziałów referencyjnych przez producentów odczynników jest często niewystarczająca lub nawet niezgodna z zaleceniami CLSI, co może mieć duże znaczenie przy prawidłowej interpretacji wyników.

Kandydatka dodatkowo zaleca, aby w opracowywaniu przyszłych wartości referencyjnych i granic decyzyjnych dodatkowo uwzględniać zmienność uzyskanych wyników parametrów laboratoryjnych spowodowaną polimorfizmem genetycznym, co może skutkować opracowaniem spersonalizowanego przedziału referencyjnego dla pacjentów z określonymi genotypami, co powinno przyczynić się do zwiększenia trafności podejmowanych decyzji klinicznych.

Oprócz wartości merytorycznej opublikowanych prac ważna jest również ocena wkładu Kandydatki w poszczególne prace. Warto podkreślić, że Kandydatka w każdej z 7 prac była pierwszym autorem, a jej wkład w każdej z nich oszacowano na 70%, co zostało potwierdzone oświadczeniami współautorów. Wkład merytoryczny w każdą z publikacji – tworzenie koncepcji badań, zaplanowanie metodologii, organizacja wykonania badań, analiza danych, przygotowanie manuskryptu i odpowiedzi dla recenzentów, przekonuje, że Kandydatka jest niekwestionowanym liderem w zespole opracowującym powyższe badania. Na uwagę zasługuje również fakt, iż liczba autorów jest relatywnie nieduża (3-4) i w każdej pracy pojawia się ten sam zespół.

W mojej ocenie cykl powiązanych tematycznie artykułów naukowych całkowicie spełnia warunek formalny uzyskania osiągnięcia naukowego w rozumieniu art. 209 ust. 1 pkt. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2018r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce (Dz. U. z 2020 r. poz. 85 ze zm.), niezbędny do uzyskania stopnia doktora habilitowanego.

IV. Ocena aktywności naukowej, o której mowa w art. 219 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce

Opis tych osiągnięć w autoreferacie jest dość enigmatyczny. W rozdziale autoreferatu poświęconemu istotnej aktywności naukowej albo artystycznej kandydata, realizowanej w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej Autorka wymieniła wiele współprac z jednostkami badawczymi. Jednak wiele z

nich nie spełnia wymogu formalnego ustawy, ponieważ są to jednostki macierzystej uczelni, albo firmy, które nie są instytucjami naukowymi mimo profilu projektów jakie realizują. Natomiast formalny warunek ustawowy w tym zakresie mogłyby spełniać współprace z Katedrą Biochemii Uniwersytetu Medycznego w Białymstoku oraz Instytutem Immunologii i Terapii Doświadczalnej PAN we Wrocławiu. Dyskusyjne jest jednak, czy charakter współpracy z tymi jednostkami można uznać za realizację w nich istotnej aktywności naukowej Kandydatki. Zawsze wszelkie wątpliwości rozstrzygam na korzyść osoby ocenianej, dlatego również w tym wypadku uznaję, że Kandydatka spełnia ten warunek formalny.

V. Pozostała aktywność naukowa Kandydatki

Poza cyklem prac Kandydatka była zaangażowana w szereg innych tematów badawczych. Rezultatem tego były publikacje w naukowych czasopismach tematycznych. Po doktoracie główna tematyka tych badań koncentrowała się wokół oceny: powiązań stanu zapalnego z występowaniem zaburzeń metabolicznych w starszej grupie wiekowej; balneoterapii wodami radonowo-siarczanowymi na gospodarkę żelazową i status antyoksydacyjny krwi pacjentów z chorobą zwyrodnieniową stawów; stężenia pierwiastków śladowych w czasie trwania ciąż fizjologicznych i powikłanych. A także analizowała czynniki związane ze zmniejszeniem miana przeciwciał po szczepieniu przeciw kleszczowemu zapaleniu mózgu oraz przeprowadzała analizę porównawczą profilu biochemicznego i markerów homeostazy energetycznej w plazmie nasienia i surowicy niepłodnych mężczyzn. Kolejnymi obszarami aktywności naukowej były badania powiązania nasilenia zaburzeń metabolicznych, statusu oksydacyjno-antyoksydacyjnego i zawartości pierwiastków śladowych u chorych na raka płuca oraz porównanie skuteczności preparacji różnych systemów pozyskiwania osocza bogatopłytkowego w zakresie liczby płytek krwi oraz stężeń wybranych czynników wzrostu. W artykułach opublikowanych z tych badań była pierwszym, a najczęściej drugim autorem, co wskazuje na znaczący merytoryczny udział w tych badaniach.

W uzupełnieniu aktywności naukowej warto dodać, iż niektóre powyższe badania były możliwe dzięki grantowi, w których Kandydatka była kierownikiem (Miniatura 4, w latach 2019-2020). Ponadto była współwykonawcą Diamentowego Grantu (2016-2020) oraz projektu badawczego, którego fundatorem była firma Nestle Polska S.A., w latach 2016-2017, a także była promotorem pomocniczym w jednym obronionym przewodzie doktorskim.

VI. Osiągnięcia dydaktyczne organizacyjne oraz popularyzacja nauki

Od początku zatrudnienia Habilitantka prowadzi zajęcia z przedmiotów kierunkowych dla studentów Analityki Medycznej IV i V roku, z przedmiotów podstawowych dla studentów kierunku Dietetyka (Patofizjologia i Kliniczny Zarys Chorób) oraz zajęcia fakultatywne dla studentów Farmacji. Jest współautorem skryptu „Podstawy diagnostyki laboratoryjnej” dla studentów Analityki Medycznej, wydany przez Akademię Medyczną im. Piastów Śląskich w 2010 roku.

Kandydatka jest członkiem Rady Programowej Wydziału Farmaceutycznego na kierunku Analityka Medyczna od maja 2020 roku. Była opiekunem 5 i promotorem 9 prac magisterskich. Od 2019 roku pełni funkcję kierownika jednej specjalizacji w dziedzinie laboratoryjnej diagnostyki medycznej. Była uczestnikiem Wydziałowego Zespołu ds. przygotowania dokumentacji akredytacyjnej na kierunku Analityka Medyczna w 2019 roku. W tym samym roku była opiekunem dwóch staży naukowych dla pracowników naukowo-badawczych macierzystej uczelni oraz opiekunem wakacyjnych praktyk zawodowych dwóch studentów Chemii, Uniwersytetu Wrocławskiego. W 2012 roku była członkiem Komitetu Organizacyjnego Ogólnopolskiej Konferencji Naukowo-Szkoleniowej oraz brała czynny udział w organizacji Konferencji Młodych Naukowców, organizowanych przez Studenckie Towarzystwo Naukowe. Dodatkowo, w zakresie popularyzacji nauki w latach 2010-2019 corocznie organizowała warsztaty laboratoryjne w ramach Dolnośląskiego Festiwalu Nauki.

Kandydatka otrzymała sześć nagród JM Rektora Uniwersytetu Medycznego we Wrocławiu, pięć za prace naukowe oraz jedną za osiągnięcia w pracy organizacyjnej.

VI. Konkluzja

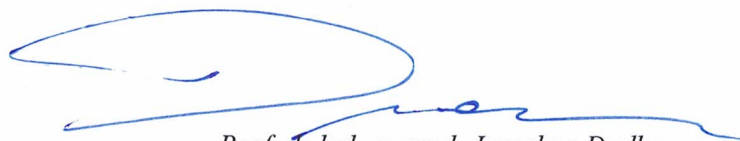
Jak wynika z przepisów ustawy, do postępowania habilitacyjnego może zostać dopuszczona osoba, która posiada stopień doktora oraz osiągnięcia naukowe lub artystyczne, stanowiące znaczny wkład autora w rozwój określonej dyscypliny naukowej lub artystycznej oraz wykazuje się istotną aktywnością naukową lub artystyczną realizowaną w więcej niż jednej uczelni, instytucji naukowej lub instytucji kultury, w szczególności zagranicznej.

Dr Sylwia Płaczkowska posiada stopień naukowy doktora nauk farmaceutycznych w zakresie biochemii klinicznej, nadany w 2014 roku uchwałą Rady Wydziału Farmaceutycznego z Oddziałem Analityki Medycznej Uniwersytetu Medycznego im. Piastów Śląskich we Wrocławiu na podstawie rozprawy zatytułowanej „Laboratoryjne wskaźniki profilu metabolicznego w ocenie ryzyka wystąpienia insulinooporności u ludzi młodych”.

Cykl publikacji, który Habilitantka przedstawiła jako osiągnięcie naukowe określone w art. 219 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 20 lipca 2018 r. Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, jest spójne tematycznie, a wartość naukowa wkładu w rozwój dyscypliny nauk farmaceutycznych w całości spełnia wymogi określone przez ustawę. Innowacyjność badań Kandydatki w znacznej mierze polega na konsekwentnym dążeniu do spersonalizowanej diagnozy, głównie, ale nie jedynie chorób metabolicznych, które stanowią olbrzymi problem medyczny. Nowością jest prowadzenie badań na szeroką skalę, po pierwsze w populacji polskiej, po drugie w populacji młodych dorosłych.

Habilitantka wykazuje także istotną aktywność naukową w rozumieniu art. w art. 219 ust. 1 pkt 3 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, realizując swojej badania we współpracy z innymi jednostkami naukowymi, również poza macierzystą uczelnią. Poza tym na uwagę zasługuje również duża aktywności naukowa Habilitantki w obszarach badawczych nieobjętych cyklem publikacji, o dużym znaczeniu aplikacyjnym i znaczącym wpływie na rozwój dyscypliny nauk farmaceutycznych.

Mając powyższe na uwadze, wyrażam opinię, iż dr n. farm. Sylwia Płaczkowska spełnia wymogi określone w art. 219 ustawy Prawo o szkolnictwie wyższym i nauce, stawiane w postępowaniach habilitacyjnych. Wnoszę zatem o dopuszczenie Kandydatki do dalszych etapów przewodu habilitacyjnego w dziedzinie nauk medycznych i nauk o zdrowiu w dyscyplinie nauki farmaceutyczne.

Prof. dr hab. n. med. Jarosław Dudka